

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในชีวิตของผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และเพศ สถานภาพของการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้ ที่มีต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้ว ในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชากรที่ทำงานแล้ว และมีอายุระหว่าง 22-40 ปี ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 22-40 ปี จำนวน 400 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้
ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจำนวนประชากรวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในเขตกรุงเทพมหานคร จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2533 จำนวนตาม

หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชน เท่ากับ 240,364 : 87,244 : 1,166,026 คิดเป็นสัดส่วนของบุคคลที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐ : รัฐวิสาหกิจ : บริษัทเอกชน ได้เท่ากับ 3 : 1 : 16 โดยประมาณ

ขั้นที่ 2 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นตัวแทนของประชากรวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานคร ในช่วงอายุ 22-40 ปี ได้จริงผู้วิจัยได้ใช้หลักการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (\text{ประคอง การรณสูตร, 2525})$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน ในที่นี้มีค่าเท่ากับ 0.05

แทนค่าในสูตรจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 คน

ขั้นที่ 3 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจายไปทุกกลุ่มอาชีพ และเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามตามสัดส่วนอาชีพ ตามหน่วยงานที่สังกัด คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ (กรมประชาสัมพันธ์, 2529) และบริษัทเอกชนที่มีชื่อในกรมทะเบียนการค้า (2532-2535) จำแนกตามอัตราส่วน 3 : 1 : 16 คิดเป็นสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจากหน่วยงานของรัฐ : รัฐวิสาหกิจ : บริษัทเอกชน ได้เท่ากับ 60 : 20 : 320 ตามลำดับ (Proportion Stratified Random Sampling)

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น เพศหญิง เพศชาย

- 1.2 อายุ จำแนกเป็น อายุระหว่าง 22-28 ปี
 อายุระหว่าง 28-33 ปี
 อายุระหว่าง 33-40 ปี
- 1.3 สถานภาพของการสมรส จำแนกเป็น สมรส
 โสด
- 1.4 ระดับการศึกษา จำแนกเป็น ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาและ/หรือ ปวช.
 อนุปริญญา และ/หรือ ปวส.
 ปริญญาตรีและ/สูงกว่า
- 1.5 ระดับรายได้ จำแนกเป็น ต่ำกว่า 6,000 บาท
 6,001-15,000 บาท
 15,001 บาทขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ
 ในชีวิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบจำนวน
 5 ข้อ คือ เพศ อายุ สถานภาพของการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิต ที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิต ดัชนีบ่งชี้ เอ ของ Neugarten et al. (1961) โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและงานวิจัยต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิต
2. แปลแบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิตดัชนีบ่งชี้ เอ ของ Neugarten et al. (1961) จำนวน 20 ข้อ และผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงเพิ่มเติมให้ครอบคลุมเนื้อหาตามองค์ประกอบขึ้นอีก 12 ข้อ โดยยึดสัดส่วนตามแนวความคิดของ

Neugarten ในการสร้างข้อกระทง รวมทั้งสร้างข้อความทางลบ เพื่อใช้ทดสอบความคงที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การมีความสุขในการดำเนินชีวิต (Zest for life) หมายถึง การมีความสุขในการทำกิจวัตรประจำวัน มีความกระตือรือร้น มีการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม มีการติดต่อสังสรรค์กับผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความพอใจในสภาพที่เป็นอยู่

ประกอบไปด้วยข้อกระทงของแบบสอบถามเดิม จำนวน 2 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 7, 8

ข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างเพิ่มเติม จำนวน 5 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 21, 23, 24 เป็นข้อความทางลบ จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 22, 25

องค์ประกอบที่ 2 มีความตั้งใจและมุ่งหมายสู่ความสำเร็จในชีวิต (Resolution and fertitude) หมายถึง มีความตั้งใจจะต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ในชีวิต โดยไม่คิดจะเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ในอดีต และมองว่าปัญหาเหล่านั้นเป็นประสบการณ์ที่ให้ประโยชน์แก่การดำเนินชีวิตต่อไป

ประกอบไปด้วยข้อกระทงของแบบสอบถามเดิม จำนวน 4 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 10, 14, 15 เป็นข้อความทางลบ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 17

ข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ เป็นข้อความทางลบ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 26

องค์ประกอบที่ 3 ความรู้สึกประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ (Achieved goals) หมายถึง ความรู้สึกว่าได้บรรลุตามเป้าหมาย หรือความต้องการที่ตั้งไว้แล้ว

ประกอบไปด้วยข้อกระทงของแบบสอบถามเดิม จำนวน 4 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 11, 13, 16 เป็นข้อความทางลบ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 19

ข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 32

องค์ประกอบที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก (Positive self-concept) หมายถึง การรับรู้ว่าคุณภาพจิตดี ได้ทำในสิ่งที่ดีที่สุดในปัจจุบัน และทำดีกว่าในอดีต มีความรู้สึกว่าร่ากายยังแข็งแรง พร้อมทั้งจะเผชิญกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในชีวิตได้

ประกอบไปด้วยข้อกระทงของแบบสอบถามเดิม จำนวน 4 ข้อ
เป็นข้อความทางบวก จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 9, 18, 20
เป็นข้อความทางลบ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 12

ข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างเพิ่มเติม จำนวน 3 ข้อ
เป็นข้อความทางบวก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 29, 30
เป็นข้อความทางลบ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 31

องค์ประกอบที่ 5 อารมณ์แจ่มใสเบิกบาน (Mood tone) มีอารมณ์ดี มีการแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสุข เช่น การยิ้ม การหัวเราะ มีความพอใจที่จะติดต่อกับบุคคลอื่น ๆ และไม่รู้สึกละแฉง

ประกอบไปด้วยข้อกระทงของแบบสอบถามเดิม จำนวน 6 ข้อ
เป็นข้อความทางบวก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1, 2
เป็นข้อความทางลบ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 3, 4, 5, 6
ข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างเพิ่มเติม จำนวน 2 ข้อ
เป็นข้อความทางบวก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 27, 28
สรุปแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 32 ข้อ

ข้อความทางบวกทั้งหมด	21 ข้อ
ข้อความทางลบทั้งหมด	11 ข้อ
รวมข้อความทั้งหมด	32 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามส่วนที่ 2

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวัดแบบ Likert Scale โดยให้ผู้ใหญ่ตอนต้นตอบแบบสอบถาม แสดงความรู้สึกหรือความเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ ว่าอยู่ในระดับใด การให้คะแนนพิจารณาจากข้อความซึ่งมีทั้งความเห็นในทางบวกและความเห็นในทางลบ โดยกำหนดการให้คะแนน ดังต่อไปนี้คือ

ความเห็นในทางบวก (positive) ให้คะแนนดังนี้คือ

เห็นด้วยจริงๆ	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่ตัดสินใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยจริงๆ	ให้	1 คะแนน

ความเห็นในทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้คือ

เห็นด้วยจริงๆ	ให้	1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่ตัดสินใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยจริงๆ	ให้	5 คะแนน

การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงและได้รับการตรวจสอบแล้วในข้อ 1 ไปใช้ทดสอบด้านภาษากับกลุ่มผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 10 คน แล้วนำมาปรับปรุง

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วในข้อ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มบุคคลผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2. การหาค่าอำนาจจำแนก

1. นำแบบสอบถามที่ได้หาความตรงตามเนื้อหาแล้วมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยนำคะแนนมาเรียงกันจากคะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด แล้วแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม โดยใช้เทคนิค 27% คิดจำนวนผู้ได้คะแนนสูง 27% แรกของกลุ่มสูง และคิดจำนวนผู้ได้คะแนนต่ำ 27% แรกของกลุ่มต่ำ แล้วทำการวิเคราะห์รายข้อ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ที่สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ (รัตนา ศิริพานิช, 2533) โดยใช้สูตรในการหาค่า t-test ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ \bar{X}_H คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

\bar{X}_L คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

S_H^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

S_L^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

n คือ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

แบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิตที่มีข้อกระทง 32 ข้อ เมื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สถิติ t-test และคัดเลือกเอาเฉพาะข้อกระทงที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 1.75 ขึ้นไป ได้ทั้งสิ้น 25 ข้อ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าอำนาจจำแนกของข้อกระทง 32 ข้อ

ลำดับ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
1.	ฉันรู้สึกที่ชีวิตช่วงนี้เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุด คล้ายสมัยเป็นเด็ก	3.328*
2.	ฉันรู้สึกที่ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่ดีที่สุด ในชีวิตของฉัน	3.538*
3.	ชีวิตของฉันน่าจะมีความสุขมากกว่า ที่ฉันเป็นอยู่ในขณะนี้	2.309*
4.	ฉันรู้สึกที่สิ่งที่ฉันทำในปัจจุบัน น่าเบื่อที่สุด	2.887*
5.	ฉันรู้สึกที่ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่ ชีวิตของฉันตกต่ำ	2.750*
6.	เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ฉันรู้สึกด้อยกว่าเขาเสมอ	3.674*
7.	ฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันทำในชีวิตประจำวัน ในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เช่นเคยมา	2.248*
8.	ฉันวางแผนในสิ่งที่กะว่าจะทำ ในเดือนและปีถัดไป	3.538*
9.	ฉันรู้สึกว่าฉันคู่คี่กับคนอื่น ในวัยเดียวกัน	3.216*
10.	ฉันคาดว่าในอนาคตฉันจะพบกับ สิ่งที่น่าสนใจและน่าพอใจ	3.197*
11.	ไม่ว่าใครจะกล่าวอย่างไรก็ตาม ฉันรู้สึกว่าผู้คนโดยทั่วไป กำลังเลวลงไม่ซื่อซึ้น	1.789*
12.	ฉันรู้สึกแก่และเหนื่อย	2.705*
13.	เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีต ฉันรู้สึกพอใจในชีวิตของฉัน มากพอสมควร	1.306
14.	ฉันจะไม่ยอมเปลี่ยนอดีต ของฉันแม้จะทำได้	0.200
15.	ฉันได้ในสิ่งที่คาดหวัง ในชีวิตเป็นส่วนใหญ่	6.197*
16.	เมื่อมองย้อนถึงชีวิตที่ผ่านมา ฉันมักสมหวังในสิ่งที่ต้องการ เสมอ	4.596*
17.	ฉันรู้สึกหดหู่ต่อการดำเนินชีวิต ต่อไปในอนาคต	1.216

ลำดับ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
18.	ฉันคิดว่าสถานภาพโดยทั่วไปของฉันดีกว่าคนอื่น	1.967*
19.	เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นในวัยเดียวกัน ฉันได้ตัดสินใจผิดพลาดอย่างมากมาย	6.364*
20.	ฉันมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจในการเผชิญ ปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในชีวิต	2.291*
21.	ฉันพึงพอใจในสภาพที่ฉันเป็นอยู่ในปัจจุบัน	2.907*
22.	ฉันไม่ชอบติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.667*
23.	ฉันมีความคิดแปลกใหม่กว่าคนอื่นเสมอ	2.078*
24.	ฉันไม่มีความรู้สึกเครียดกับปัญหาต่างๆ ที่แวดล้อม ตัวฉัน	1.650
25.	ฉันไม่สนใจใยดีต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	1.414
26.	ฉันรู้สึกท้อแท้กับปัญหาต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต	1.894*
27.	ฉันเป็นคนมีอารมณ์ดีอยู่เสมอ	2.611*
28.	ฉันมีความพึงพอใจที่จะติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	3.333*
29.	สิ่งที่ฉันทำอยู่ในปัจจุบันดีกว่าในอดีตอย่างไร เปรียบเทียบกันไม่ได้	1.732
30.	ฉันคิดว่าตนเองมีคุณสมบัติที่ดีอยู่ในตัวอย่างมากมาย	3.361*
31.	ฉันกลัวความล้มเหลว หากมีการเปลี่ยนแปลงในชีวิต	2.066*
32.	ฉันประสบความสำเร็จในแทบทุกสิ่งที่ฉันได้ตั้ง เป้าหมายไว้	1.250

* ข้อกระทงที่ได้รับการเลือกเป็นแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 1.75 ขึ้นไป

ดังนั้น แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงมีข้อกระทงที่ใช้วัดความพึงพอใจในชีวิตทั้งหมด 25 ข้อ (ภาคผนวก ก) และข้อความในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 25 ข้อนี้ ประกอบด้วยข้อกระทงที่มีความหมายด้านบวกจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 1, 2, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 22, 23 และ 24 และข้อกระทงที่มีความหมายด้านลบจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 3, 4, 5, 6, 11, 12, 16, 19, 21 และ 25

3. การหาค่าความเที่ยงตรง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิตที่ผ่านขั้นตอน การหาความตรงแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่นแบบความคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยพิจารณาค่า Coefficient Alpha (α) ตามวิธีการของ Cronbach (สุภาพ วาดเขียน, 2525) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α หมายถึง ความเที่ยง

S_i^2 หมายถึง ผลรวมของความแปรปรวนของแบบวัดแต่ละข้อ

S_t^2 หมายถึง ความแปรปรวนของแบบวัดทั้งฉบับ

n หมายถึง จำนวนข้อทั้งหมดในแบบวัด

ผลการคำนวณได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ .9079

ซึ่งค่าความเที่ยงตรงของแบบวัดความพึงพอใจในชีวิต ดัชนีบ่งชี้ เอ (LSI-A) ของ Neugarten et al. (1961) กับแบบวัดความพึงพอใจในชีวิต ดัชนีบ่งชี้ แซด (LSI-Z) ของ Wood et al. (1969) มีค่าเท่ากับ .79

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. นางจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อกับสถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัท เอกชนที่ต้องการจะเก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตทำการวิจัย

ในการคัดเลือกหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัท เอกชน ใช้วิธีการสุ่มแบบธรรมดา ตามสัดส่วนที่คำนวณไว้ คือ 3 : 1 : 16 รายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 2

สถานที่ทำงาน	จำนวน (คน)
1. รัฐบาล	
1.1 สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	20
1.2 กรมประชาสัมพันธ์	20
1.3 โรงเรียนวัดกันตะทวาราราม	20
2. รัฐวิสาหกิจ	
2.1 ธนาคารออมสิน	20
3. บริษัทเอกชน	
3.1 กรุงเทพแคนแอนไอซ์	20
3.2 ศูนย์สุขภาพแห่งประเทศไทย	20
3.3 ศิริไพศาลอิเล็กทรอนิกส์	20
3.4 เอส.บี. คลิน	20
3.5 เซนเตอร์ทอปเปอร์ออร์คิดส์	20
3.6 อินเตอร์เนชั่นแนลเฟรนช์ฟู้ด	20
3.7 สยามอิลเม็คกรุ๊ปส์	20
3.8 บางกอกทีโอบีอิเล็กทรอนิกส์	20

สถานที่ทำงาน	จำนวน (คน)
3.9 อาร์ตเทค	20
3.10 ไทยแมททีเรียล แอสโซซิเอตเต็ด	20
3.11 เบอริชี่ฟู้ด	20
3.12 บางกอก ที. เอ็ม	20
3.13 ออลซี. แอสโซซิเอท	20
3.14 โชกุนสุกี้บะหมี่	20
3.15 ไทยเจเวียนเฟิงฟู้ด	20
3.16 สแนคกี้ไทย	20
รวมทั้งหมด	400

ตารางที่ 2 แสดงรายชื่อหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ (กรมประชาสัมพันธ์, 2529) และบริษัทเอกชน (กรมทะเบียนการค้า 2532-2535) ที่ได้รับการสุ่มเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ติดต่อขอรายชื่อพนักงานในแต่ละหน่วยงาน จากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง แล้วนำรายชื่อพนักงานเหล่านั้นมาจำแนกออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เลือกพนักงานในกลุ่มที่มีอายุ 22-40 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง แบ่งตามสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้ เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการแล้ว จึงทำการสุ่มแบบธรรมดา เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด

3. ผู้วิจัยนำรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลือกมาโดยการสุ่มแบบธรรมดา ไปติดต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องการแจกแบบสอบถามของแต่ละหน่วยงาน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยเริ่มแจกแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2536 ถึงวันที่ 25 ธันวาคม 2536 และไปรับคืนในวันที่ 9 มกราคม 2537

การเตรียมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนอีกครั้งหนึ่ง คัดชุดที่มีค่าตอบไม่ครบทุกข้อ และชุดที่ไม่อยู่ในขอบเขตที่ศึกษา เช่น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหม้าย หรือหย่า ออก
2. ลงรหัสข้อมูลในช่องที่เตรียมไว้ด้านขวามือของแบบสอบถาม
3. บันทึกข้อมูลทางเทอร์มินอล สำหรับวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC + (Statistic Package for the Social Science/Personal Computer Plus) ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล คำนวณเป็นค่าร้อยละ
- ส่วนที่ 2 คำนวณหามัชฌิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างบุคคลต่างช่วงอายุในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และจำแนกตามตัวแปรเพศ สถานภาพของการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้
- ส่วนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ของคะแนนความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลต่างช่วงอายุ
- ส่วนที่ 4 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2, 3, 4 และ 5 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance) ของคะแนนความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลต่างช่วงอายุ และเพศ สถานภาพของการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้ ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานคร และหากพบความมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (SCHEFFE')